

מ"ת 47381/08/18 - מדינת ישראל נגד חוסאם כנעאן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 47381-08-18 מדינת ישראל נ' כנעאן (עציר)
תיק חיצוני: 353246/2018

בפני כבוד השופט עמי קובו
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב חוסאם כנעאן (עציר)

ב"כ המבקשת: עו"ד מוניר ברהום

ב"כ המשיבה: עו"ד דרוויש נאשף

החלטה

רקע

1. בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום אשר מייחס לו עבירות של **קשירת קשר לפשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"); **התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 406(ב) יחד עם סעיף 408 לחוק; ו**שוד בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 402(ב) לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, המתלון, אחותו שהינה שוטרת בשירות חובה (להלן: "**המתלוננת**") והוריהם מתגוררים יחד בעיר פתח תקווה (להלן: "**הבית**"). **עובר ליום 5.8.18 קשר המשיב קשר עם אחר שזהותו אינה ידועה להתפרץ לבית או לבית אחר בסביבה ולגנוב מתכולתו. בהתאם לכך, ביום 5.8.18 בשעה 12:55 או בסמוך לכך, הגיעו המשיב והאחר לבית, באמצעות רכבו של המשיב מסוג אאודי A6, בצבע אפור לוחית רישוי 03483864, ויצאו מהרכב כאשר המשיב מצויד בתרסיס גז. באותה עת שהה המתלון בקומת המרתף בבית. המשיב והאחר טיפסו מעל הגדר ונכנסו לחצר הבית. בהמשך דחף המשיב או האחר בכוח את אחד מחלונות הוויטרינה אשר היה נעול בשני מנעולים, שברו את המנעולים, פתחו את החלון ונכנסו אל הבית. בהמשך המשיב או האחר נטל מהבית כספת בשווי ₪ 200 ובה ₪ 9,700 במזומן, תכשיטים לרבות שרשרת זהב בשווי ₪ 1,800 ואקדח מסוג יריחו עם שתי מחסניות מלאות בקליעים תואמים וכן קופת חיסכון ובה ₪ 300 במזומן השייכים כולם למתלוננת. בשעה 13:20 שמע המתלון לפתע רעשים לרבות שיח בין שניים בשפה הערבית והבין כי זרים פרצו לבית. אז נטל המתלון את הטלפון הנייד שלו, יצא לחצר והחל לרוץ לכיוון השער בניסיון להימלט ולהזעיק עזרה. באותה עת יצא גם המשיב לחצר ושם נתקל במתלון. אז, כאשר הוא עומד במרחק של כמטר וחצי**

מהמתלונן, **שלף המשיב את התרסיס וריסס את פניו, עיניו וגופו של המתלונן והמשיב והאחר נמלטו כשעמם השלל**. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן דמיעה בעיניו, אדמומיות בפניו ובבטנו ותחושת צריבה ובעירה כואבות עזות בעיניו ובגופו אשר התפוגגו רק לאחר שעות רבות.

3. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה, ומיקד את טענותיו לשאלת זיהוי של המשיב.

טיעוני הצדדים

4. לטענת ב"כ המשיב, עו"ד דרוויש נאשף, התיק מתחיל בהתפרצות למקום, כאשר הפורצים מצליחים להימלט מהמקום ולא נתפסים. מבדיקת מצלמות באזור, החוקרים לא הצליחו לראות את הפורצים ואולם ראו רכב שעובר פעם אחת ונראה להם חשוד וכאשר בודקים את לוחית הרישוי מתברר כי הוא שייך לאדם ממזרח ירושלים ומכריזים על הרכב. זמן מה לאחר מכן מגיע המשיב למחסום צבאי, בבדיקה מתברר כי זו אותה לוחית רישוי והוא נעצר. מדובר ברכב שהמשיב קנה ימים ספורים קודם לכן ובזמן האירוע הרכב היה בבעלותו של אחיו. בנוסף בתוך הרכב נתפס טלפון שבבדיקה הסתבר כי הברזל שלו היה באזור פתח תקווה ביום האירוע. המכשיר אף הוא נרכש על ידי המשיב ימים ספורים קודם לכן. מציגים למשיב תמונות של הרכב ואולם הוא שולל כי מדובר ברכב שלו. אמנם מספר לוחית הרישוי זהה ואולם ישנה מדבקה על האוטו שאינה נראית על הרכב שצולם בזירת האירוע. בנוסף ברכב בזירה החלונות מושחרים, ואילו ברכב של המשיב החלונות אינם מושחרים.

לטענת ב"כ המשיב, הקושי העיקרי בראיות הינו לגבי מסדר הזיהוי שנערך. למרות שניתן היה לערוך מסדר תמונות חי, ולמרות שב"כ המשיב ביקש שיערך מסדר זיהוי חי, נערך מסדר זיהוי תמונות בו הוצגו תמונות שאינן דומות למשיב ושאין עדכניות. חלק מהתמונות צולמו לפני עשור. אין כל הסבר מניח את הדעת לכך שבוצע מסדר תמונות ולא מסדר חי. לגרסתו של המתלונן עצמו השווד היה עם זקן מלא, ובהודעה נוספת חזר בו ואמר כי לא היה ממש זקן אלא זיפים. הפרוצדורה של הליך הזיהוי נעשתה באופן לא ראוי. כמו כן יש לזכור את הנסיבות שבהן ראה המתלונן את השווד ואין ספק כי היה בכך כדי לפגום ביכולת הזיהוי שלו. נוכח זאת לא ניתן לקבל את הזיהוי באופן מלא ומשראיית הזיהוי נופלת, גם שאר הראיות חסרות משקל ממש. כמו כן כאשר מדובר במסדר תמונות ולא במסדר חי הרי שמשקלו נמוך ולכל הפחות יש לקבוע כי יש כרסום ראיתי.

5. לטענת ב"כ המבקשת, עו"ד מוניר ברהום, לאחר האירוע נבדקו מצלמות אבטחה בקרבת המקום. השוטרים לא סתם הבחינו ברכב חשוד, אלא ראו אדם שקופץ מעל גדר ונכנס לתוך רכב שנוסע מהמקום ועל כן התעורר חשדם והרכב הוכרז. לעניין הטענה להעדר זהות בין הרכב שנתפס לרכב שצולם בזירת האירוע, ולכך שהחלונות של הרכב שצולם מושחרים, הצילום כולו כהה ועל כן לא ניתן ללמוד כי דווקא החלונות מושחרים. כמו כן ניתן לראות בתמונה הראשונה במצלמות האבטחה משהו לבן בולט אשר יכול להיות אותה מדבקה שלגביה טוען ב"כ המשיב. הטלפון הנייד של המשיב מאוכן מרחק של 600 מטר מהבית שנפרץ במועד הרלוונטי. בכל הנוגע לטענות בדבר מסדר הזיהוי, הרי שבשלב המעצר אין משמעות לשאלת המשקל של מסדר חי מול מסדר תמונות. באשר לגרסתו של המשיב, הגרסה שלו הופרכה והאליבי שלו נשלל. הוא טען כי במועד השווד רכבו היה במוסך בשטחים לצורך החלפת מנוע, דבר אשר התברר כלא נכון וכאשר עומת עם כך, שמר על זכות השתיקה. המשיב טען כי מעולם לא היה בפתח תקווה ואולם באמצעות הטלפון שנתפס ברכבו, שהמשיב אישר כי שייך לו, התברר כי הטלפון הזה של המשיב, שהינו "טלפון מבצעי", היה בפתח תקווה וכי ב"חלון הזמן" שבין חצי שעה לפני ואחרי מועד השווד אין פעילות בטלפון הרגיל שברשותו. בנוסף הוכנס מדובב לתא, עמו דיבר

המשיב ומסר אמירות מפלילות. המתלון מסר כי הספיק לראות את השודד לפני שרוסס בגז ומזהה את המשיב באופן וודאי במסדר. נוכח כל זאת הרי שקיימת תשתית ראייתית מספיקה.

דין ומסקנות

6. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים **שוכנעתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה**, כפי שיפורט להלן.

זיהוי המשיב על ידי המתלון

7. עיקר המחלוקת בין הצדדים נסובה סביב שאלת זיהוי של המשיב על ידי המתלון במסדר זיהוי תמונות. בהקשר זה נתתי דעתי לדברים הבאים:

א. דו"ח מסדר זיהוי תצלומים - על פי דוח מסדר הזיהוי עולה כי ביום 15.8.18 נערך מסדר זיהוי תמונות ובו 8 תמונות ובהן תמונתו של המשיב. מהדוח עולה כי במסדר נכח ב"כ של המשיב וכי לאחר שהמתלון הביט בתמונות הוא זיהה את תמונתו של המשיב (תמונה מס' 6).

ב. בהודעה מיום 15.8.18 אשר נגבתה מהמתלון לאחר מסדר הזיהוי הסביר המתלון כי הוא זיהה את המשיב באופן וודאי כמי שביצע את המעשים וכי הוא בטוח בזיהוי ללא כל ספק, **"ברגע שראיתי את התמונות עברתי עליהן ושללתי אחת אחת כי הם לא היו דומים בכלל לחשוד שראיתי בבית שלי וריסס אותי בפלפל, עד שהגעתי לתמונה מספר 6 וידעתי שבמאה אחוז זה החשוד... ברגע שהרצתי את כל המקרה בראש הגעתי למסקנה שזה הוא במיליון אחוז"** בהמשך מוסר כי זיהה את המשיב **"לפי השיער, תווי הפנים, צבע עור, עיניים, מבנה עיניים, כי אני עמדתי מולו במרחק של 1.5 מטר אולי"**.

בהקשר זה נתתי דעתי גם לכך שהן בהודעה שנגבתה מהמתלון סמוך למועד ביצוע הפריצה והן בהודעה שנגבתה ממנו ביום 12.8.18 עולה כי המתלון עקבי באופן שבו הוא מתאר את הפורץ, למעט בסוגיית הזקן. כך בהודעה מיום 5.8.18 תיאר המתלון את החשוד **"שחום, זקן מלא שחור, עיניים חומות, בערך 1.60-1.17... שיער קצר שחור"** (ש' 20-21). וכן בהודעה מיום 12.8.18 מתאר המתלון את החשוד **"צבע עור שחום... שיער קצר שחור, זקן גם שחור, אבל לא זקן מלא, דליל כזה, זה לא היה ממש זקן, קצת יותר מזיפים, גובה בין 165-175 מ'... עיניים חומות... מבנה גוף רגיל-רזה, נראה כבן 20-25... שיער קצר רגיל"** (ש' 25-31). אמנם ישנו פער לגבי תיאור הזקן של הפורץ בשאלה האם מדובר היה בזקן מלא או בזקן דליל/זיפים ואולם סבורני כי אין בכך כדי לפגום בתיאור של המתלון ואין הדבר עולה כדי כרסום ראייתי.

ג. עוד נתתי דעתי לכך כי בתמונה בה צולם המשיב בתחנה, נראה כי הוא עונה לתיאור אותו מסר המתלון.

8. אכן, קיימת עדיפות למסדר זיהוי חי על פני מסדר זיהוי תמונות, ככל שהדבר אפשרי, ועל פי נהלי משטרת ישראל נוהל אח"מ 300.04.005, כמו גם על פי הפסיקה, **"ככלל יש להעדיף עריכת מסדר זיהוי חי על פני מסדרי זיהוי אחרים"**, ואולם קיומו של מסדר תמונות כשלעצמו, אשר נעשה על פי הכללים הקבועים, אינו יוצר כשלעצמו כרסום בתשתית הראייתית הלכאורית, וזאת אף אם משקלו של מסדר זיהוי חי גבוה יותר. כידוע, בשלב זה של בקשה למעצר עד תום הליכים, בית המשפט אינו נדרש להעריך את משקל הראייה, ושאלה זו תיבחן בהליך העיקרי, לאחר שהמתלון אף יעיד ויחקר בנושא.

9. עוד נתתי דעתי לטענת ב"כ המשיב לפיה במסדר זיהוי התמונות תמונותיהם של האחרים (הניצבים) אינן דומות לתמונתו של המשיב וכי תמונותיהם של האחרים הינן ישנות מלפני כעשור, ואולם סבורני כי אף שאלת הדמיון או העדר דמיון בין תמונת המשיב לתמונות הנוספות תוכרע בהליך העיקרי, ודי בשלב זה לקבוע כי קיים דמיון בין התמונות, ולא קיים שוני משמעותי במאפיין מסוים אשר יש בו כדי להבחין בין המשיב לבין האחרים.
10. כמו כן נתתי דעתי לכך שלטענת ב"כ המשיב הוא ביקש שיתקיים מסדר זיהוי חי, ואף ביקש לבחור תמונות למסדר זיהוי התמונות מתוך המאגר המשטרתי, והמשטרה סירבה לבקשות אלה. ואולם, לעניין העדיפות למסדר חי והדמיון בין התמונות שנבחרו, הרי שהדברים יבחנו בהליך העיקרי. בשלב זה של דיון בראיות לכאורה, לא שוכנעתי כי יש בסירובה של המשטרה להיענות לבקשות ב"כ המשיב כדי להוביל למסקנה בדבר הפחתת ממשקלו של מסדר הזיהוי.
11. נוכח כל האמור לעיל סבורני כי בשלב זה לא קיים כרסום ראיתי בכל הנגוע לזיהוי של המשיב על ידי המתלונן כמבצע העבירה.
12. יתר על כן, מסדר הזיהוי אינו בגדר ראיה יחידה, אלא התשתית הראייתית נסמכת על מספר ראיות נוספות, אשר כל אחת מהן מחזקת את משקלו של מסדר הזיהוי, ובוודאי שהצטברותן מובילה למסקנה בדבר ראיות לכאורה להוכחת האשמה, כפי שיפורט להלן.

ראיות נוספות

13. בנוסף לזיהוי של המשיב על ידי המתלונן, קיימות בתיק ראיות לכאורה נוספות אשר יש בהן כדי לחזק את התשתית הראייתית הלכאורית נגדו:
- א. איכון מכשיר הטלפון של המשיב בסמוך לזירת העבירה - ברכבו של המשיב נמצא בין היתר מכשיר טלפון מסוג נוקיה קטן מהדור הישן. עיון בתמונת המכשיר מעלה כי מדובר במכשיר בעל מספר סידורי (ברזל) IMEI שמסתיים בספרות 7344 (מסומן כח). מדובר במכשיר ישן ובלוי אשר הספרות בו משופשפות באופן שלא ניתן לראותן. בחקירתו אישר המשיב כי מדובר בטלפון אשר שייך לו ושאותו רכש בעיר רמאללה מספר ימים קודם ביום 8.8.18. איכון של המכשיר הזה (הברזל) מלמד כי במועד ביצוע העבירה היה המכשיר פעיל ומאוכן בעיר פתח תקווה בסמיכות רבה למקום ביצוע העבירה (לטענת ב"כ המבקשת במרחק של 600 מטרים ממקום ביצוע העבירה). כן ניתן ללמוד מהאיכונים שבשעות הבוקר, קודם למועד ביצוע העבירה, היה המכשיר מאוכן באזור ירושלים, אזור מגוריו של המשיב. כך גם בשעות אחה"צ באותו יום, לאחר תום האירוע, שוב חוזר המכשיר לאזור ירושלים. כלומר, ניתן לראות "מסלול" של הטלפון מאזור מגוריו של המשיב בבוקר, לאזור ביצוע העבירה במועד שבו היא בוצעה, וחזרה לאזור מגוריו לאחר מכן.
- עוד יש לציין כי למשיב יש מכשיר טלפון מסוג אייפון 7, אשר לא נעשה בו שימוש במועד הרלוונטי. המשיב לא נתן הסבר לרכישת המכשיר שעה שברשותו יש מכשיר מסוג אייפון חדיש. מכאן נלמדת המסקנה שמכשיר הנוקיה, הינו בגדר "טלפון מבצעי" שבו נעשה שימוש במועד ביצוע העבירה. העובדה שמכשיר זה נתפס ברכבו של המשיב, וכי המשיב קושר עצמו למכשיר, מחזקת את עוצמת הראיות לכאורה נגדו. עוד יודגש בהקשר זה כי המשיב הכחיש בחקירתו ששהה בפתח תקווה.
- ב. זיהוי רכב מדגם זהה ובעל אותו מספר רישוי כרכבו של המשיב בזירת האירוע - מתוך דוח צפייה

מפורט מיום 21.8.18 עולה כי במצלמות אבטחה במקום נצפה רכב מסוג אאודי דגם A6 נושא לוחית רישוי 03483864 סמוך לבית המתלוננים במועד הרלוונטי. במצלמות האבטחה נראה הרכב הולך וחוזר ובשלב מסוים נראה אדם קופץ מעל חומה ונכנס אל תוך הרכב ועוזב את המקום.

ממכלול הראיות והעדויות עולה כי רכב נושא לוחית רישוי זהה, ובאותו סוג ודגם, ובעל מאפיינים דומים, נמצא במועד האמור בבעלות המשיב (גם אם היה רשום על שם קרובי משפחתו) - רכב אשר בו נתפס המשיב ונמצא ברשות המשטרה.

השוואת צילום רכב המשיב אל מול צילום הרכב אשר צולם בזירת האירוע באמצעות מצלמות אבטחה מלמדת על כך שמדובר באותו סוג של רכב עם אותו מספר לוחית רישוי, אך לא ניתן לקבוע באופן נחרץ כי מדובר באותו רכב.

נתתי דעתי למספר הבדלים בין תמונת הרכב שצולם במצלמת האבטחה לבין תמונות הרכב שנתפס מהמשיב, לרבות חלונות הרכב שצולם במצלמת האבטחה אשר נראים כהים לעומת רכבו של המשיב; הבדלי גוון בין הרכב שצולם במצלמת האבטחה (כחול) לרכב של המשיב (אפור); לוחית הרישוי ברכב שצולם במצלמת האבטחה אשר יתכן שהיא מוקפת בפס בצבע כסף; והמבדקה הלבנה שקיימת בחלון העליון של השמשה האחורית של הרכב שנתפס מהמשיב. קיימת בהחלט אפשרות שההבדלים האמורים נובעים כולם מאיכות הצילום הירודה במצלמת האבטחה, אשר בגללה למשל התמונה כולה כהה יותר, כך שהחלונות נראים כהים, ואף קיימים הבדלי גוון בין הרכבים. עם זאת, בהעדר חוות דעת בנושא מטעם המבקשת, לא ניתן לקבוע בשלב זה כי מדובר באותו רכב. נראה כי אף בבקשה למעצר עד תום ההליכים נקטה המבקשת לשון זהירה, ולא קבעה נחרצות כי מדובר באותו רכב. לפיכך, מדובר בראייה מחזקת, ואולם יש להתייחס לראייה זו בזהירות הראויה.

ג. אמירות מפלילות בפני המדובב - לאחר מעצרו של המשיב בוצע תרגיל חקירה שבמסגרתו הוכנס לתא עם מדובב. מהודעת המדובב מיום 12.8.18 עולה כי המשיב שוחח עמו בתא ומסר לו בין היתר את הדברים הבאים: **"שהיה איתו שותף שהשתחרר כי אין לו עבר פלילי"** וכן בנוסף **"הוא אמר לי שלא יכול להיות שיש מצלמות כי אחרת השותף שלו לא היה משתחרר, הוא עשה לי תנועה של שתי אצבעות צמודות שהם כאילו היו ביחד באירוע"**. בנוסף תיאר כי המשיב דיבר איתו על טלפונים **"שאל אם שהטלפון סגור המשטרה יכולים לעשות איכונים... הוא אמר לי שהוא לא דואג כי הטלפון הזה היה בכפר שלהם, עשה לי סימן עם היד שזה טלפון קטן... הוא שאל אותי אם סים חד פעמי יכולים לעלות על המקומות ... עשיתי לו תנועה אם הוא היה עם כפפות הוא עשה לי עם הראש כן, ואמר שלא יכול להיות ט.א."**. בנוסף סיפר המדובב כי שאל את המשיב בתנועות ידיים האם היה רעול והמשיב **"עשה עם הראש שכן... הוא אמר לי מי לא הולך רעול למקומות כאלו"** (ראו ש' 10-28).

עוד מסר המדובב כי המשיב חשש מאוד פן מאזינים לשיחות המתנהלות בתא וכן בשלב מסוים חשד במדובב עצמו.

אמירות אלו של המשיב מחזקות את הראיות נגדו ויש בהן כדי להצביע על מעורבותו במעשים וכן על חששו מפני הראיות שהוטחו בפניו. בנוסף, ההסברים החלקיים שמסר המשיב שעה שהוטחו בו דברים אלו במסגרת חקירתו מחזקים אף הן את התשתית הראייתית. דברי המשיב למדובב בנוגע לסוגיית הטלפון האיכון אף משתלבים עם בחינת איכון הטלפון שלו, כמפורט לעיל.

ד. גרסת המשיב - לגרסת המשיב הוא מעולם לא נכנס לעיר פתח תקווה (חקירה מיום 10.8.18), כמו כן רכב האאודי נמצא בבעלותו שבוע בלבד. לטענתו הוא רכש אותו מדודו, ללא זיכרון דברים ומבלי שעדיין שילם עליו. הוא לקח את הרכב לתיקון ביום 6.8.18 במוסך ברמאללה שאת פרטיו אין לו. לדבריו הוא גם שילם עבור תיקון הרכב ואולם אין ברשותו קבלה המאשרת את התשלום. הוא קיבל חזרה את הרכב מהמוסך ביום 6.8.18 ניקה אותו ושטף אותו ברמאללה. לדבריו כל מה שנמצא ברכב שייך לו, כמו גם מכשיר הטלפון הנייד מסוג נוקיה שנמצא ברכב, אותו רכש ביום 8.8.18. לדבריו ביום האירוע הוא היה בביתו וישן עד השעה 14:00-15:00 ואז הלך לבדוק האם הרכב מוכן ואולם אף אחד לא יכול לאשר זאת (חקירה מיום 15.8.18). בהמשך בחקירה מיום 19.8.18 המשיב סירב למסור את הקוד למכשיר הטלפון שלו וחזר על כך כי ביום האירוע הרכב היה במוסך מבלי שיכול היה למסור פרטים לגבי המוסך או המועד המדויק של התיקון. כאשר נאמר לו כי המנוע הוחלף כבר ביום 30.7.18 אמר המשיב כי הוא אינו זוכר את התאריכים (ראו הודעה מיום 19.8.18 שורות 61 ואילך). יודגש כי לאורך החקירות לא ידע המשיב למסור כיצד יתכן שרכב זהה ובעל אותו מספר רישוי נראה בפתח תקווה בשעה שלטענתו היה אמור להיות במוסך וכן לא ידע להסביר כיצד מכשיר הטלפון הנייד אשר נמצא בבעלותו, נמצא אף הוא בפתח תקווה ביום ביצוע העבירה.

עוד יצוין, כי בחקירתו של המשיב מיום 15.8.18 תחילה הכחיש המשיב שיש ברשותו מכשיר טלפון נוסף על המכשיר מסוג אייפון 7 (ש' 66-11), ורק בהמשך כאשר הוצג בפניו מכשיר הטלפון הנייד מסוג נוקיה אשר נתפס ברכבו, אישר המשיב שהטלפון האמור שייך לו (ש' 87-84). ניסיונו של המשיב תחילה להסתיר את קיומו של הטלפון מסוג נוקייה, בהתחשב באיכונים שנמצאו לגבי הטלפון האמור, אומר דרשני.

סבורני כי גרסתו של המשיב אשר אינה נתמכת בשום ראיה חיצונית, כמו גם העובדה כי רכב זהה ובעל אותו מספר רישוי נצפה בזירת האירוע והטלפון הנמצא בבעלות נמצא אף הוא באזור האירוע, בעיר אשר לדבריו מעולם הוא לא נכנס אליה בעבר, מלמדים גם אם באופן נסיבתי על מעורבותו באירוע השוד המתואר.

14. ראיות לכאורה אלו, בצירוף זיהוי של המשיב על ידי המתלונן במסדר זיהוי התמונות, מקימים תשתית ראיתית לכאורית בעוצמה מספקת להוכחת מעורבות המשיבה במעשים ובעבירות המיוחסים לו בכתב האישום.

סוף דבר

15. אשר על-כן, אני קובע כי קיימת תשתית של ראיות לכאורה בעוצמה מספקת.

ניתנה היום, ז' תשרי תשע"ט, 16 ספטמבר 2018, בנוכחות
הצדדים.